

Cuvînt de întîmpinare

Î.P.S. NICOLAE CORNEANU

Mitropolitul Banatului

Onorată asistență,

Religiozitatea constituie una din notele definitorii ale omului. Experiența arată că sufletul nostru simte nevoia de a se afla în contact permanent cu Dumnezeu, ceea ce în realitate reprezintă dialogul nostru cu divinitatea. Bucuria întîlnirii cu textele sacre am avut-o de cînd am deprins să citesc scrierile evanghelice, dar și pe cele păstrate de la vechii scriitori bisericești – cînd spun vechi, mă refer îndeosebi la autorii patristici din primele veacuri ale creștinismului. De atunci și pînă acum nu m-a părăsit prima impresie asupra lor, și anume că, în realitate ei sînt și rămîn pereni, adică aparțin în egală măsură epocii lor cît și vremurilor de acum, atît prin actualitatea nedezmînițită a problemelor ce-i preocupă și prin soluțiile luminoase și edificatoare pe care ei le propun, dar și prin limbajul folosit. Iar dacă ar fi să mă opresc la Sfînta Scriptură aș sublinia că, deși este textul sacru de bază al învățaturii creștine, nu a fost desprins de transmiterea orală a revelației dumnezeiești, motiv pentru care izvoarele învățaturii creștine rămîn Scriptura și Tradiția, adică, am putea spune, „textul și discursul religios”.

De aceea socotesc oportună și salut cu multă căldură orice studiere aprofundată a scrierilor sacre, atît în spiritul cît și în litera lor, orice încercare de lămurire suplimentară și deslușire a adîncilor înțelesuri teologice, filozofice și umane ce pot fi identificate cu multă trudă în fibra lor lăuntrică și nepieritoare. Chiar dacă ei au scris în greacă, latină, coptă ori siriacă, dincolo de substratul lingvistic pe care un bun filolog îl poate depăși prin traduceri potrivite, fondul operelor pe care ni le-au dăruit cu generozitate, abordarea, tematica și uneori chiar stilul redactării ne par și astăzi foarte familiare, corespunzînd în mare măsură preocupărilor, frămîntărilor sau chiar idealurilor contemporane.

Dincolo de familiarizarea oricărui credincios cu scrierile Părinților Bisericii sau cu textele clasice ale celorlalți autori contemporani asociați cu aceștia, familiarizare ce se poate face tot mai mult și prin traduceri numeroase de

specialitate găsite în română, rămîne datoria, aș spune sfîntă, a savanților și cercetătorilor – cum este și cazul celor reuniți de mai mulți ani sub genericul de *Text și discurs religios* – de a aprofunda mereu prin mijloacele specifice fiecărui domeniu de care aparțin, fie el teologic, filologic sau istoric, toate sensurile ascunse ce se pot regăsi în acestea. Iar apoi, prin susținerea și publicarea lucrărilor respectivelor conferințe sau simpozioane în volum, să contribuie la propășirea modernă și la mai buna cunoaștere a acestor texte minunate, de incontestabilă valoare de către un număr tot mai mare de cititori și studioși. Prin urmare, să renunțăm la omenеștile noastre ambiții, să deschidem textele sacre nu pentru a ne ataca unii pe alții, ci, respectîndu-le, să ne lășăm pătrunși de adevărurile lor eterne și astfel desăvîrșindu-ne, să ne mîntuim.